

एप्रिल महिन्यातील कामांचा तयशील

भुईमूग (उन्हाळी)

- * भुईमूग पिकाच्या पानावरील टिक्का व तांबेरा रोगाचा प्रादुर्भाव झाल्यास २५ ग्रॅम मॅकोझब (डायबेन एन ४५) + २५ किलो बाविस्टीन १० लिटर पाण्यातून फवारावे.

बागायती कापूस

- * कापूस लागवडीसाठी मध्यम ते भारी, ९० सें. मी. पेक्षा जास्त खोली असणारी व चांगला निचारा होणारी जमीन निवडावी. जमीनीचा सामू ६ ते ८.५ पर्यंत असावा.
- * जमीनीची खोल नांगरट करून जमीन उन्हाळ्यात तापू द्यावी.

ऊस

- * सुरु ऊसासाठी रासायनिक खताचा तिसरा हस्ता हेक्टरी २५ किलो नत्र (५५ किलो युरिया) देऊन बाळबांधणी करावी.
- * ऊस पिकास ८ ते १० दिवसाच्या अंतराने पाणी द्यावे. शक्य असल्यास ऊसाच्या पाचटाच्या आच्छादनाचा वापर करा. पाणी कमी असल्यास ऊसाला एक सरी आड पाणी द्यावे.
- * खोडकिड या किडीचा फार प्रादुर्भाव झाल्यास शेतात उगवण विरळ दिसते. अशावेळी एकरी रोपांची संख्या योग्य प्रमाण राखण्यासाठी लागांगीबरोबर प्लॉस्टिकच्या पिशव्यांमध्ये अगर प्लॉस्टिक ट्रे मध्ये पुरेशी ऊसाची रोपे तयार करून योग्य वेळी नांगा भरण्यासाठी (विरळ जाणी) ही रोपे लावावीत.
- * पाचटाचे सरीमध्ये आच्छादन (मल्चिंग) अवश्य करावे. त्यामुळे देवील खोडकिडीचा प्रादुर्भाव कमी होतो.

गहू

- * धान्य कडक उन्हात वाळवून साठवणूक करावी. साठवणुकीच्या वेळी औषध वापरावे.

खरीप नाचणी लागवड

१. शेतीची नांगरट करणे २. कुळवणी करणे
३. शेतातील धसकटे वेचणे

फळबाग व्यवस्थापन

- * डाळिंब - पाणी व्यवस्थापनाकडे लक्ष द्यावे. फळ पोखरण्याचा अळीचे / पांढरी माशीचे नियंत्रण करावे फळांची संख्या मर्यादित करावी.
- * सिंताफळ - बहार धरलेल्या झाडासाठी पाणी व्यवस्थापन करावे.
- * बोर - बहार ताणावर सोडावी.
- * कागदी लिंबू - उन्हाळ्यात ८-१० दिवसाचे अंतराने पाणी द्यावे. रोगट, किडग्रस्त व वाळलेल्या फांद्याची छाटणी करावी.
- * काळीमाशी : थायोमिथोज़िमाम १ ते १.५ ग्रॅम / १० लि. पाण्यातून फवारावे.
- * खवले कीड : विचारॉलफॉस ३० मिली / १० लि. पाण्यातून फवारावे.
- * शॉडेमर: कॉपर ऑक्सीक्लोराईड ३० ग्रॅम / १० लि. पाण्यातून फवारावे.

- मोसंबी व लिंबू बागेमध्ये फांदीमर रोगाच्या नियंत्रणासाठी कार्बेंडाझीम १ ग्रॅम किंवा कॉपर ऑक्सीक्लोराईड ३ ग्रॅम प्रति हेक्टरी पाण्यातून एप्रिल महिन्याच्या पहिल्या किंवा दुसऱ्या आठवड्यात फवारणी करावे.

भाजीपाला व्यवस्थापन

- * रबी कांद्याचे पीक काढणी अवस्थेत असल्यास तीन

ठिबक सिंचन पाणी व्यवस्थापन पद्धतीचा अवलंब करावा.

* ज्या ठिकाणी पाण्याची उपलब्धता कमी आहे अशा ठिकाणी यापुढे पाणी देताना एक आड सरीतुन पाणी द्यावे.

* पाण्याचा ताण पडत असल्यास उभ्या पिकातील खालची पक्व झालेली तसेच वाळलेली पाणी काढून ती आच्छादन म्हणून सरीत पसरावी. जेणे करून पाण्याचे बाष्णीभवन कमी होवून जमिनीत ओलावा टिकवून राहण्यास मदत होईल.

* पिकास पाण्याचा ताण असल्यास लागणीनंतर ६०, १२० आणि १८० दिवसांनी २% म्युरेट ऑफ पोटेंश व २% युरिया यांचे मिश्रण करून पिकावर फवारणी करावी.

* पाण्याची कमतरता असल्यास बाष्णीभवन कमी करण्यासाठी ६ ते ८% केवोलीन या बाष्णरोधकाची फवारणी करावी.

* ऊस पीक हे तण विरहीत ठेवावे. त्यामुळे उपलब्ध पाण्यासाठी होणारी स्पर्धा कमी होवून ऊस वाढीसाठी उपयुक्त ठेले.

* लागवडीच्या ऊस पिकात तसेच खोडव्याच्या पिकास हेक्टरी ५ ते ६ टन पाचटाचे आच्छादन करून प्रती टन पाचटासाठी ८ किलो युरिया, १० किलो सुपर फास्फेट व १ किलो पाचट कुजविणाऱ्या जिवाणूंचा वापर करावा.

* उन्हाळी टोमेंटो पिकाची काढणी ३ ते ४ दिवसांनी करावी.

* गवार पिकाची काढणी करावी.

* वेलवर्गीय भाजीपाल्याची काढणी वेळेवर करावी.

* किड व रोगांचा प्रार्दुभाव आढळून आल्यास तज्जांच्या सल्यानुसार नियंत्रणाचे उपाय करावेत.

* उन्हाळी टोमेंटो पिकास आधार द्यावा त्यासाठी ताटी पद्धतीचा अवलंब करावा.

* टोमेंटो पीक फुलोरा अवस्थेत असल्यास व तापमान ३५० सें.ग्रे. चे वर गेल्यास फुलगळ व कमी प्रमाणात फळधारणा होते.

* फुलगळ कमी करण्यासाठी व फळधारणेचे प्रमाण वाढवीण्यासाठी एन.ए.ए. या संजीवकाची व बोरॉन या सूक्ष्म अन्नद्रव्याची फवारणी करावी. तसेच टोमेंटोच्या शेताच्या चारही बाजूस व चार ओळीनंतर मक्याच्या दोन ओळी लावाव्यात.

* मिरची व वांगी पिकास खुरपणी करून नत्र खताचा हस्ता द्यावा.

शेतकऱ्यांचे आर्थिक स्थैर्य अबाधित राखणे.

* कृषि क्षेत्रासाठीच्या पत पुरवठ्यात सातत्य राखणे.

योजनेची प्रमुख वैशिष्ट्ये

१. प्रधानमंत्री पीक विमा योजना कर्जदार शेतकऱ्यांना अधिसूचित क्षेत्रातील अधिसूचित पिकांसाठी बंधनकारक असून बिगर कर्जदार शेतकऱ्यांना ऐच्चिक आहे.

२. खातेदारांचे व्यतिरिक्त कुळाने अगर भाडेपट्टीने शेती करणेर शेतकरी या योजनेत भाग घेण्यास पात्र आहेत.

३. या योजनेअंतर्गत वास्तवदर्शी दराने विमा हस्ता आकारण्यात येणार असून शेतकऱ्यांनी भरावयाचा विमा हस्ता हा खरीप हंगामासाठी २ टक्के, रब्बी हंगामासाठी १.५ टक्के व नगदी पिकांसाठी ५ टक्के असा मर्यादित ठेवण्यात आला आहे.

४. या योजनेअंतर्गत जोखिमस्तर सर्व पिकांसाठी ७० टक्के असा निश्चित करण्यात आला आहे.

५. अधिसूचित क्षेत्रातील अधिसूचित पिकांसाठी उंबरठा उत्पन्न हे मागील ७ वर्षांचे सरासरी उत्पन्न (नैसर्गिक आपत्ती जाहीर झालेली २ वर्षे वगळून) गुणीते त्या पिकाचा जोखिमस्तर विचारात घेवून निश्चित केले जाईल.

६. जोखमीच्या बाबी - योजनेअंतर्गत जोखमीची व्यापी वाढवण्यात आली असून त्यामध्ये खालील बाबींचा समावेश करण्यात आला आहे.

६.१ पीक पेरेणीपासून काढणीपर्यंतच्या कालावधित नैसर्गिक आग, वीज कोसळणे, गारपीट, चक्रीवादळ, पूर, भुखलन, दुष्काळ, पावसातील खंड, कीड व रोग इत्यादी बाबींमुळे पिकांच्या उत्पन्नात येणारी घट.

६.२ हवामान घटकांच्या प्रतिकूल परिस्थिती मुळे पिकांची पेरणी किंवा लावणी न झाल्यामुळे होणारे नुकसान

६.३ पिकांच्या हंगामामध्ये हवामानातील प्रतिकूल परिस्थितीमुळे पिकांचे होणारे नुकसान

६.४ काढणी पश्चात नुकसान

६.५ स्थानिक नैसर्गिक आपत्तीमुळे हाणारे नुकसान

पशुसंवर्धन

* सकाळी दहा ते संध्याकाळी पाच या वेळेत अधिक खाद्य न देता सकाळी किंवा सायंकाळ नंतर तापमान कमी असतांना खाद्य द्यावे.

* दरोजेच्या खाद्यामध्ये खनिज मिश्रणे किंवा गोठयामध्ये चाटण विटाची व्यवस्था करावी.

* महशीच्या अंगावर दिवसातून दोनदा पाण्याचा फवारा किंवा शक्य असल्यास पाण्यात डुबव्यास सोडावे.

* उन्हाचा वाढता परिणाम रोखण्याकरीता जनावरांच्या गोठयात कुलर / स्प्रिंकलर लावावे किंवा शेडच्या चोहो बाजूनी पोते लावून त्यावर पाणी शिंपडावे जेणेकरून गोठयातील हवा थंड राहील.

* स्वच्छ, ताजे व मुबलक पिण्याचे पाणी उपलब्ध करावे.

पंतप्रधान पीक विमा योजना

खरीप हंगाम २०१६ पासून राज्यात प्रधानमंत्री पीक विमा योजना खालील अटीनुसार अधिसूचित क्षेत्रातील अधिसूचित पिकांसाठी विमा क्षेत्र घटक धरून (Area Approach) सुरु करण्यात आली आहे.

योजनेची उद्दीष्ये

१. नैसर्गिक आपत्ती, कीड आणि रोगामुळे पिकांचे नुकसान झाल्यास शेतकऱ्यांना विमा संरक्षण देणे.

२. शेतकऱ्यांना नाविन्यपूर्ण व सुधारित मशागतीचे तंत्रज्ञान व सामुग्री वापरण्यास प्रोत्साहन देणे.

३. पिकांच्या नुकसानीच्या अत्यंत कठीण परिस्थितीतही

पाणलोट विकास कार्यक्रम राबवा, गावातला दुष्काळ कायमचा हटवा